

Den klogeste

Kongen af Kapparocien
døde med Sorg i Hjærtet,
for han havde ikke efter-
ladt sig Sønner, og hans
 eneste Datter vilde
slet ikke gifte sig.

Hun var ligesaa tapper som

nogen Prins
i Verden,

og hvad

skulde hun saa med en
Mand, hun kunde nok
selv forsvare sig. —

nej skulde hun have en
Mand, saa maatte han

DEN KLOGESTE

Kongen af Kapparocien døde med Sorg i Hjærtet, for han havde efterladt sig Sønner, og hans eneste Datter vilde slet ikke gifte sig. Hun var ligesaa tapper som nogen Prins i Verden, og hvad skulde hun saa med en Mand, hun kunde nok selv forsvare sig. — Nej skulde hun have en Mand, saa maatte han

være klogere end alle andre. Men saa lod Kongen, lige før han døde, kundgøre, at den, der vilde have Prinsessen, maatte bevise, at han var klogere end alle andre, og hvis man var dum, kunde det slet ikke nytte at melde sig.

Kort efter Begravelsen begyndte de saa at komme, alle de klogeste Prinser i Verden. Særlig kønne var de ikke. Men det var Prinsessen ogsaa altfor fornøftig til at bryde sig om, bare de var kloge —

for der skal Klogskab til at styre et land og være gift med en tapper Prinsesse.

Og Prinsessen spurgte Frierne om alt muligt, og mange af dem gav kloge Svar, men der var ogsaa nogle, der svarede dumt, og de blev strax kasseret.

være klogere end alle andre. Men saa lod Kongen, lige før han døde, kundgøre, at den, der vilde have Prinsessen, maatte bevise, at han var klogere end alle andre, og hvis man var dum, kunde det slet ikke nytte at melde sig. Kort efter Begravelsen begyndte de saa at komme, alle de klogeste Prinser i Verden. Særlig kønne var de ikke. Men det var Prinsessen ogsaa altfor fornøftig til at bryde sig om, bare de var kloge — for der skal Klogskab til at styre et land og være gift med en tapper Prinsesse. Og Prinsessen spurgte Frierne om alt muligt, og mange af dem gav kloge Svar, men der var ogsaa nogle, der svarede dumt, og de blev strax kasseret.

Minimer eet spørgh him, hvor-
for han var saa iherbert, og
han svarede, at det var fordi
Skægget skulde staa, og det
var dunt, og han maatte strax
væk.

En anden ble strax kassert,
fordi han, da Prinsessen spurgte
ham om, hvem der var den
helbreste Mand i Verden, svarede.

at det var han selv. Men det
var let at se, at han tog fejl,
og saa maatte han væk.

Et en maatte bort, fordi han
var saa dum og uops dragon, at
han glemte at tage sin Cigar
ud af munden, da han

skulde + fri.

den de, som hearete alle Trinesseus
Spørgsmaal foruittigt, spørge him
tilsiost om, hvor lang Vej der var
til Himmelen, hvor heudes Fader
om var.

En forordelig klog Friis
som var helt nær
synet af at lese og
derfor havde Brillen
paa, svarede, at der
var saa langt til Him-
melen, at naar man
helt sidt der gik ind
den, lige fra man
blev født til man døde,
kunde man dog ikke
naa derop, for man var død.

Se, det var jo rigtigt, tænkte Trin-

sesaen, og han kunde der altsaa
være Tale om.

En anden af Fierne, en lille
rødmosses kvind Fyr, som havde
svaret saa fornuftigt og lærktigt
paa alt, hvad Prinsessen havde
spurgt hann om, svarede, at der
var altsindes ligesaa langt til
Himmelen herfra, som der var
fra Himmelen og herhi.

Og Prinsessen kunde
jo ikke nekte, at det
var rigtigt, men hun
synes ikke, at det
var meget oplysende.
Saa hun maatte gaa,
skint hun var saa

HK
13/12/17

fornuftigt.

24/17
EK

Men om den aller-
sidst i Røttene kom
en lille elegant
Prins med skov stund
og blødt Øjne. Han
havde Prinsessen læst
Martha til for hans
kvalde minde og blødt
Svar. Og han syntes
at vide Betsket med

alting inden derfor at være vigtig.
Da Prinsessen oplygte ham, hvor langt
der var til Himmelen, svarede
han ikke andet end, at det vidste
han ikke. Og heri tog Prinsessen,
for den er den klogeste, som
ved, at der er noget, han ikke
ved.

Og lig Bryllingset blev Fedegrisen
slagtet.

H.K. Lecher
1927

Friere
Men de uheldige spokede hylm hver til
sit, og de lovede sig selv at være
klogere en anden Gang.

19/9/27

